

Niektórzy podkreślają, że Mitsubishi Colt to bardzo zgrabna japońska mieszanka małego samochodu z większym autem kompaktowym. Przy długości nieco mniejszej niż 4 m ustępuje on wprawdzie miejsca popularnym europejskim samochodom kompaktowym, ale na ogół korzystnie konkuruje z nimi pod względem ceny i bogactwa seryjnego wyposażenia. Piąta generacja Mitsubishi Colt, trafiła na europejski rynek w 1996 roku. Wówczas fachowcy z lekkim zdziwieniem stwierdzili, że nowe auto ma wprawdzie sporo modnych okrągłości, ale wbrew panującym tendencjom, jego rozmiary zmniejszono. I tak nowy Colt miał długość 3,88 m podczas, gdy jego poprzednik był dłuższy o 8 cm. Również rozstaw osi zmniejszył się o 2 cm. Trzeba wszakże zaznaczyć, że długość tego auta, zmieniała się w kolejnych jego modelach (najdłuższy z nich w 1988 r. miał 3,97 m). Poprawiono natomiast zdecydowanie konstrukcję zawieszenia, co korzystnie wpłynęło na komfort jazdy. Bagażnik nadal pozostał skromny. Ofertę Lancera będącego odmianą Colta ze stopniowanym tyłem ograniczono do wersji 1300 cc. Godnym podkreślenia jest fakt, że silniki Colta są bardzo dynamiczne. Dla przykładu, ten o pojemności 1600 cc pozwala autu na osiągnięcie prędkości maksymalnej 185 km/h oraz przyspieszeń od 0 do 100 km/h w ciągu zaledwie 10,6 sek.

Historia modelu
1978

Rynkowa prezentacja dwudrzwiowego Colta 1200 GL z silnikiem 55 KM i 1400 GLX z silnikiem 70 KM.

1979

Pojawienie się na rynku odmiany czterodrzwiowej o nazwie Lancer. Niewielkie zmiany w wyposażeniu samochodów, zwiększenie rozstawu kół o 20 mm.

1980

Zmiany wyposażenia w wersjach usportowionych.

1984

Retusz przedniej części nadwozia.

1986

Modernizacja modelu. Zmiana konstrukcji wlotu powietrza.

1988

Trzecia generacja modelowa. Nowy Colt ma pionową tylną klapę oraz możliwość zmiany ustawienia kolumny kierownicy (dwa różne położenia).

1989

Odmiana Lancer - pięciodrzwiowa ze ściętym tyłem nadwozia.

1992

Nowy model (czwarta generacja w Tokio przedstawiona już w jesienią 1991 roku). Karoseria bardziej "okrągła" od poprzedniej. Owalne reflektory przednie. Seryjne wzbogacenie wyposażenia.

1996

Piąta generacja modelowa. Unowocześnienie sylwetki nadwozia i wyposażenia pod kątem bezpieczeństwa jazdy.

Główne cechy użytkowe

+ ZALETY

kompaktowa, przejrzysta karoseria

bezproblemowa eksploatacja

dobra poręczność solidne wykonanie elastyczny silnik bogate wyposażenie

dobre osiągi

- WADY

skromny bagażnik

relatywnie duże zużycie paliwa (starsze modele)

ciasne wnętrze

przeciętny komfort jazdy

niezbyt wydajne ogrzewanie , uzależnione od prędkości jazdy (starsze modele)

Opinie fachowców:

Już w pierwszych latach swej europejskiej rynkowej egzystencji Mitsubishi Colt zbierał pochwały. W 1980 roku w długodystansowym teście ADAC (50 tys. km) stwierdzono, że jest to auto o dużej niezawodności i solidności wykonania. Z innych niemieckich statystyk wynikało, że spośród trzyletnich Coltów, podczas obowiązkowych przeglądów technicznych tylko w 3,9 proc. z nich zanotowano usterki. W ocenie tygodnika "Auto Bild" z maja 1988 roku "Mitsubishi Colt jest solidny jak Mercedes". I nie była to opinia bezpodstawna, bo wynikająca z różnych badań niemieckiego ADAC i Urzędu Nadzoru Technicznego (TÜV). Nawet w samochodach 8-, 10-letnich nie stwierdzano bardziej poważnych uszkodzeń korozyjnych nadwozia ani większych odprysków powłok na nadkolach spowodowanych uderzeniami kamieni. Nie zanotowano również większych defektów silnika bądź przekładni. Podkreślano, że w tym aucie spotyka się wiele bardzo nowoczesnych rozwiązań, a niektóre z nich są niekonwencjonalne. Oto przykład: w modelu z 1984 roku zastosowano dwie dźwigienki zmiany biegów. Jedna z nich służyła do zmiany biegów przy spokojnej i oszczędnej jeździe, a druga mogła być używana w jeździe o charakterze sportowym. Trzeba jednak zaznaczyć, że opinie płynące z testów nie są jednoznaczne. Zdarza się bowiem, że te same właściwości czy zespoły konstrukcyjne auta są oceniane zgoła inaczej. Jest to jednak zjawisko typowe (przynajmniej w Europie) i trzeba się po prostu pogodzić z faktem takiej niejednoznaczności, a czasami wręcz braku obiektywizmu, zachowując przy tym umiar i swój własny sąd. Ponadto zróżnicowanie opinii daje się zauważyć w stosunku do modeli z rozmaitych lat produkcji. Pod jednym względem fachowcy są jednak zgodni: auta te są seryjnie bardzo bogato wyposażone. Ponadto fachowcy stwierdzają, że jakość tych samochodów produkowanych po 1988 roku wyraźnie się polepszyła.

Typowe usterki:

defekty uszczelki podgłowicowej

nieszczelności osłon gumowych pólosi napędowych

rdza na krawędziach drzwi, pokrywy tylnej, na nadkolach i w obrębie pokrywy silnika (starsze modele)

zacinające się zamki drzwi

przerdzewienia i nieszczelności tłumika

korozja odbłyśników reflektorów

defekty stacyjki (model 88)

usterki hamulca ręcznego

nieszczelności uszczelki pokrywy zaworowej

korozja w obrębie obudowy chłodnicy

uszkodzenia podsufitki (starsze modele)

hałasy wywołane opływaniem powietrza w obrębie przedniego okna

zdarzające się defekty instalacji elektrycznej

wycieki oleju z silnika i skrzyni biegów

Wyniki testów

Szczegółowa analiza obszernych wyników testu długodystansowego (60 tys. km, auto z silnikiem 1,5 l/ 84 KM) przeprowadzonego w maju 1989 roku nie pozostawia złudzeń: to naprawdę solidny i niezawodny pojazd. Świadczy o tym niewielka ilość i rodzaj napraw. Po przebiegu 49 194 km wymieniono sondę Lambda. Przy stanie licznika 54 156 km przetoczono jedną z przednich tarcz hamulcowych, wyważono koła, wymieniono obręcz koła i umocowano lampkę oświetlenia wnętrza. Po przebiegu 58 599 km przetoczono przednie tarcze hamulcowe, wymieniono klocki hamulcowe i świece zapłonowe. Średnie zużycie paliwa wyniosło 7,9 l/100 km. Testujący wyrazili też opinię, że bardziej praktyczną karoserię ma czterodrzwiowy Lancer, technicznie bardzo zbliżony do "rewolwerowca" (czyli Colta).

W teście ADAC z 1993 roku Colt 1300 Gli z silnikiem 1290 cc uzyskał najwyższe noty za zużycie paliwa (2,2 pkt.), obsługę i widoczność (2,2 pkt.) nadwozie (2,3 pkt.). Natomiast

najbardziej oceniono bagażnik (3,4 pkt.) oraz właściwości jezdne (3,2 pkt.). Pozytywnie podkreślono jego nadal nie największe wymiary, co znacznie ułatwia parkowanie. Stosunkowo małe wymiary jednak odbijają się na jego wnętrzu. Odczuwa się to szczególnie niekorzystnie na tylnych fotelach (mało miejsca na nogi) oraz przy wsiadaniu i wysiadaniu. Krytycznie oceniono też właściwości jezdne auta ze względu na "dygotanie nadwozia" przy drobnych nierównościach. Silnik zyskał pozytywne noty. Zużycie paliwa w normalnej jeździe szosowej wynosiło 6,6 l, średnio w trakcie całego testu 8,5 l na 100 km.

W innym teście ADAC z 1997 roku badany Colt 1300 GLX, spalał też 8,5 litra paliwa na każde 100 km. Jako cechy dodatnie wymieniono: zadawalające opracowanie karoserii, dużo miejsca w przedniej części pojazdu, możliwość dość dużego załadunku bagażu oraz dobre zachowanie auta na zakrętach. Wśród wad dominował słaby komfort jazdy na tylnych fotelach, pogorszenie warunków jazdy przy pełnym załadunku, "pływanie" hamulców (fading) i niedokładnie działające przełączanie biegów. Zauważono też niewygodę przy wsiadaniu i wysiadaniu do samochodu. Równie jednoznaczna i prawie niewiarygodna była opinia wynikająca z niemieckiego długodystansowego testu z 1991 roku (100 000 km). Okazało się wówczas, że skontrolowane zużycie części po tym przebiegu, mieściło się w granicach tolerancji typowych dla nowych samochodów.

Opinie użytkowników

Z przeprowadzonej w Niemczech ankiety w 1988 roku wśród użytkowników Colta, wynika, że 14 proc. z nich narzekało na jakość wykończenia auta, 13 proc. miało kłopoty z uruchamianiem silnika, ale tylko 7 proc. z nich zauważało pojawiającą się rdzę w obrębie nadwozia. Wręcz znikomy procent ankietowanych kwestionował niezawodność i jakość takich zespołów jak hamulce (6 proc.), silnik (3 proc.), przekładnia (2 proc.) W identycznych badaniach z 1992 roku, relacje użytkowników były podobne. Nadal najwięcej, bo 13 proc. z nich miało zastrzeżenia do jakości wykonania samochodu. Nieco mniej, bo tylko 9 proc. ankietowanych przyznawało, że miało kłopoty z uruchamianiem silnika. Natomiast oceny innych zespołów były nieomal identyczne z tymi z 1988 roku. Wreszcie w ankiecie z 1995 roku stwierdzono, że z użytkownika Colta było zadowolonych 75 proc. ankietowanych. Mimo to 15 proc. z nich narzekało na jakość wykonania auta, a 10 proc. miało kłopoty z uruchamianiem silnika. Za to bardzo wysokie oceny (w nawiasach procenty "niezadowolonych") uzyskały takie zespoły samochodu jak hamulce (10), silnik (9) rdza (8), przekładnia (6). Niezawodność tego auta można uznać za jego typową cechę. W przykładowej opinii jednego z użytkowników Colta z 1989 roku (po przebiegu 110 tys. km) wynika, że niezbyt trwały był tylko tłumik oraz pojawiły się usterki w pracy półosi napędowej. Jego Colt z silnikiem o mocy 84 KM spalał przeciętnie 6 l paliwa na 100 km. Inny użytkownik auta z 1988 roku stwierdza: "To jest wręcz zabawne! To auto jest rzeczywiście dobre. Żadnych napraw, klasyczne utrzymanie, dobre wyposażenie." (opinia wyrażana po przebiegu Colta wynoszącym 61 500 km.)

Wnioski ogólne

Eksploatacja przeciętnego Colta nie powinna nastęrczać kłopotów. Jest to na ogół samochód niezawodny i w dobrych rękach może służyć przez wiele lat. Amatorzy egzemplarzy używanych z różnych lat, produkcji powinni mieć jednak na uwadze ewentualne kłopoty z zaopatrywaniem się w części zamienne. Nie opłaca się też kupowanie mocno sfatygowanych, wymagających

grubszych napraw, egzemplarzy. Trzeba przy tym pamiętać, że nie jest to model zbyt powszechny na naszym rynku.

**Szczepan Kryda "MOTO" nr 5/153,
maj-czerwiec 2000**